

БІБЛОС

ЖУРНАЛ УКРАЇНСЬКОЇ БІБЛІОГРАФІЇ

“BIBLOS”

UKRAINIAN BIBLIOGRAPHY SUBSCRIPTION-ONE YEAR \$2.00
“BIBLOS” 238 E. 6th St. NYC3. Editor; N. Sydor-Czartorysky, Ph. D.

diasporiana.org.ua

Ч. 1 (124)

Січень – Березень 1969

РІК XV.

У 50-річчя проголошення соборності України

50 РОКІВ СОБОРНОСТІ

ДЕРЖАВНИЙ ГЕРБ

УКРАЇНСЬКОЇ СОБОРНОЇ ДЕРЖАВИ
Правобережжя, Лівобережжя, Галичина — Буковина, Закарпаття і Кубань

УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ — 1919-1969

РІЗНІ ВИДАННЯ ЗА РОКАМИ: 1965, 1966, 1967, 1968

1. М И І Н А Ш І Д І Т И . Дитяча література, мистецтво, виховання. ОПДЛ ім. Л.Глібова. Торонто - Нью Йорк, 1965, сторін 390.
- 1966:
1. Герус-Тарнавська, Іраїда: НАЗОВНИЙ ТВО В ПОЕТИЧНОМУ ТВОРІ. Український Вільний Університет. Філософічний факультет. Мюнхен-Вінніпег, 1966, Сторін 144+4 нп.
- 1967:
1. Галан, Анатоль: НЕ ВИ ГА Д А Н Е (Оповідання). В-во Юліана Середяка. Буенос Айрес ; Аргентина, 1967, сторін 319.
2. Ломацький, Михайло: З Г І Р К А Р П А Т , Мюнхен, 1967, сторін 265,
3. Луців, Лука: І В А Н Ф Р А Н К О – БОРЕШЬ ЗА НАЦІОНАЛЬНУ І СОЦІАЛЬНУ СПРАВЕДЛИ ВІСТЬ. В-во "Свобода", Нью Йорк-Джерзі Ситі, 1967, сторін 653.
4. Горбач, Олекса: Р У К О П И С Н А "ГРАМАТИКА СЛОВЕНСКАЯ ІВАНА УЖЕВИЧА з 1643 й 1645 років". УТГ Інститут. Мюнхен, 1967, сторін 22.
5. Буряківець, Крій: С Е Р П Я П Я Н К О Г О Т Е П Л О . Поезії. Нью Йорк, 1967, сторін 255+4 нп.
- 1968 :
1. Шуварська-Шумилович, Ірина: П Р О З О Р И Й С Е М И С В І Ч Н И К . Поезії, Нью Йорк, 1968. Сторін 61+3 неп.
2. Горбач, Катерина: З В І Д О М Л Е Н Н Я . Сучасні сть. Мюнхен, 1968, Сторін 32.
3. Славутич, Яр: З А В О Й О В Н И К И П Р Е Р І Й . Сьома збірка поезій. Славута. Едмонтон 1968, Сторін 48.
4. Вагилевич, Кость: Т Р И Є Д И Н І С Т Ь. Детройт, 1968, сторін 110+2 нп. Обклад. Ед. Козака .
5. Осетр, Богдан: О С Т А Н Н І Х В И Л И Н И С В . С В Я Ш Е Н О М У Ч Е Н И К А Й О С А Ф А Т А . Поема, Нью Йорк, 1968, сторін 40. Видавництво Петра Ямняка, Кліфтон, Н. Дж.
6. Бойчук, Богдан Д В І Д Р А М И В-во Нью Йорської Групи, 1968, Сторін 70+2.
7. Гончар, Олесь: С О Б О Р . Роман. В-во "Смолоскіл", ім. В. Симоненка, Балтимор-Торонто, 1968 Сторін 4239+1.
8. Гончар, Олесь: С О Б О Р . Роман. Бавнд Брук, Н. Дж. 1968, Сторін 159+1 неп.
9. Камю, Альберт: С П Р А В Е Д Л И В І . Переклад Оксави Соловей, Сучасність, Мюнхен, 1968, ст 77+3 неп.
10. Куліш, Пантелеймон: О Р И С Я . Переклала й видала Ганна Галя Горбач. Німецько-українські тексти ч.2. В-во Дніпрова Хвиля, 1968, сторін 30+2.
11. Дзюба, Іван: ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗМ, ЧИ РУСИФІКАЦІЯ? "Сучасність", Мюнхен, 1968, ст. 96.
12. Феденко, Панас: ВЛАДА СКОРОПАДСЬКОГО, "Наше Слово, Лондон, 1968, Сторін 32.
13. - ПАТРІОТ, УЧЕНИЙ, ІЄРАРХ. Прапор і Символ - М. Г. Марунчак. Пієтизм Блаженнішого Архiepіскопа Митрополита Кардинала Йосифа у відношенні до о. М. Шашкевича - М. Тершаковець . Бібліотека Шашкевичів, ч.1. Вінніпег, 1968, Сторін 36.
14. СВЯТКУВАННЯ 25-РІЧЧЯ ПОСТАННЯ І-І УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ Національної Армії під патронатом Комітету Українців Канади, Торонто, 18 травня, 1968, сторін 96.
15. ЛІТЕРАТУРНА СПАДЩИНА І АРХІВ ВЯЧИСЛАВА ЛИПІНСЬКОГО. СЕДІ ім Липинського . Філадельфія, 1968, сторін 16.
16. Марунчак, М.: ІСТОРІЯ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ. Том I. УВАН, Вінніпег, 1968, сторін 467+1 непг.
17. СТОРІЧЧЯ МАТЕРІ " ПРОСВІТИ ". Нарис історії Матірнього Товариства "Просвіта" і огляд про світних товариств у Канаді. Вінніпег, 1968, сторін 432-339-1 неп.
18. ДИВИСЬ І СКАЖИ. Опрацювала Генрика Мізь, рисувала : Леся Борняк. Чікаго, 1968. Видання Учительської Громади в Чікаго, сторін 2+87+1 неп. (Українсько-англійський посібник для навчання української мови.
19. Чижик, Петро: Я К Л Ю Д И Н А Д О С Я Г Н У Т И Д О В Г О Л І Т Т Я . (Джерзі Ситі), 1968, сторін 86.
20. Прохода, Василь: СИМОН ПЕТЛЮРА, Новий Ульм, 1968, сторін 51+1 неп.
21. УКРАЇНСЬБІ ЮРИСТИ ПІД СУДОМ. КГБ. Вступне слово Івана Майстренка. Документи Ч.1, "Сучасність", Нью Йорк-Мюнхен, 1968, сторін 107 +1 неп.
22. Паньківський, Кость: В Д КОМІТЕТУ ДО ДЕРЖАВНОГО ЦЕНТРУ. Життя і мисль, кн.9. Нью Йорк Торонто, 1968, Сторін 284+4 неп.
23. Давнялюк, Михайло: ПОВСТАНСЬКИЙ ЗАПИСНИК. "Свобода" Джерзі Ситі-Нью Йорк , 1968 року , сторін 286+2 неп.
24. Міжковський, Д.: ДМИТРО АНТОНОВИЧ. УВАН. Серія: Українські вчені. За редакцією М.І. Мандрики Ч.14. Вінніпег, 1967, Сторін 48.
25. ЖИТТЄВИЙ ШЛЯХ Д-РА ЄВГЕНА ГРИЦАКА. Накладом Людмили Грицак. Кліфтон, 1968, року ст 80+4 неп. В-во П. Ямняка. Тираж 300 примірників.
26. ВІСТІ ІЗ САРСЕЛЮ . Неперіодичний бюлетень Акції С. ПТШ, Париж-Мюнхен, 1968, сторін 32 .

ЗВЕРНЕННЯ

ДО УКРАЇНСЬКОЇ СПІЛЬНОТИ У ВІЛЬНОМУ
СВІТІ В 50-ті РОКОВИНИ АКТУ СОБОРНОСТІ
22 СІЧНЯ 1919 РОКУ

Українці і Українці!

22 січня 1969 року минає 50 років від дня, коли в Києві спільним Актом Урядів Української Народної Республіки і Західно-Української Народної Республіки проголошено об'єднання всіх українських земель в одній Соборній Українській Державі—Українській Народній Республіці. Цим Актом з 22 січня 1919 року, на основі і силою якого Українська Народна Республіка і Західно-Українська Народна Республіка зіллялись в одну державу українського народу, покінчено з територіальним поділом України, що тривав ще від упадку Української Держави за княжих часів. У цьому Акті читаємо:

„Віднині восдино зливаються століттями відірвані одна від одної частини єдиної України, Західно-Українська Народна Республіка (Галичина, Буковина і Угорська Русь) і Наддніпрянська Велика Україна. Здійснилися віковичні мрії, якими жили і за які вмирали кращі сини України. Віднині є єдина, незалежна Українська Народна Республіка. Віднині український народ, звільнений могучим поривом своїх власних сил, має змогу з'єднати всі змагання своїх синів для утворення нероздільної, незалежної Української Держави на добро і щастя робочого люду”.

Від цього пропам'ятного дня минає тепер 50-ть років. Відновлена Актом 22 січня Українська Самостійна і Соборна Держава не встоялася. У важкій кількालійній боротьбі з червоними і білими російськими та польськими імперіялістами український народ засвідчив на фронтах своїх Армій непохитну волю бути соборною самостійною державною нацією. Українському народові, внаслідок незрозуміння західними державами важливості визвольної боротьби України, не пощастило закріпити свою державну неза-

лежність та соборність і тому Україна знову опинилась під пануванням окупантів, а у висліді другої світової війни стала жертвою тотальної окупації совєтською російською імперією у формі СС-СР.

22 січня 1919 року український народ у вільному волевиявленні дав вислів своєму незламному прагненню бути об'єднаним в одній незалежній і суверенній державі, самостійності якої була проголошена Актом 22 січня 1918 року. В обороні самостійності і соборності України український народ пролив море крові в роки визвольної боротьби на фронтах боїв з наїзниками, а відтак у безупинному змаганні в усіх ділянках національного життя, а зокрема в підпільному революційно-визвольному змаганні між двома світовими війнами та у збройній боротьбі Української Повстанської Армії у роки другої світової війни і після її закінчення. Ця важка боротьба, що коштує Україні гекатомби жертв, не припинилася по сьогодні. Вона продовжується і буде продовжуватися, поки українські землі не будуть звільнені від чужого поневолення.

50-ліття Акту 22 січня 1919 року — це не тільки історична подія чи ще одне національне свято. Як минулорічне 50-річчя Проголошення Української Самостійності, так і 50-ліття Української Соборності це для нас усіх велика пригадка і поклики до поновлення зусиль і діяльності, щоб повернути те, початок чому ти ми Актами покладемо 50 років тому.

На українських землях сьогодні існує московсько-совєтська окупація, що для обману прийняла назву Української ССР, яка є отією фінцією української державності. Московсько-совєтський режим докладає всіх зусиль для того, щоб знищити в душі українського народу стремління до справжньої державної соборної суверен-

ности. Цей режим намагається загальмувати природний розвиток і ріст українського народу, руйнуючи українські Церкви — православну, католицьку і протестантські, його культуру, науку і економіку. Всі намагання найкращих синів і дочок України добитись для свого народу належних йому прав цей режим здавлює брутальною силою.

Відмічаючи в цьому році всі наші великі національні роковини, ми висловлюємо наш глибокий подив усім тим борцям, які у найважчих умовах тоталітарного поневолення продовжують боротьбу за повернення Україні її справедливих прав і державної незалежності. Ми рівночасно з пістизмом згадуємо всіх тих, які впроваджували останніх 50-ти років віддали свій труд і своє життя для визволення України.

У ці великі роковини ми, Світовий Конгрес Вільних Українців закликаємо всю українську спільноту в країнах вільного світу до збільшення зусиль, до посиленої і скоординованої праці в допомозу нашому народові в Україні і його боротьбі за волю і незалежність, бо тільки в українській незалежній соборній державі буде вільний розвиток українських Церков, науки, культури і господарства.

Хай згадка про Акту 22 січня буде для нас стимулом і заохотою для того, щоб ми, єднаючи всі наші сили і всі засоби, витривало й непохитно йшли шляхом, що його 50 років тому памітили творці Актів Української Самостійності і Соборності.

Українському а родові, який у важких умовах поневолення в ССР ці Великі Роковини може відзначити тільки в катакомбах своїх душ, шлемо гарячий привіт і вислови нашої повної солідарности з його визвольними змаганнями.

Секретаріат
Світового Конгресу Вільних
Українців
22 січня 1969 року

Всесвітній Ватиканський
Нового Ріку

СВЯТО СОБОРНОСТІ 1919 1969

Від нині во єдино!

Великий державний герб Української Народної Республіки, прийнятий II Радою

315 літ тому

3/18 січня 1654 року на площі в українському місті Переяславі відбулась у присутності гетьмана Богдана Хмельницького із старшиною і послів московського царя подія, що дстала в історії назву „Переяславської ради“. На основі цієї „ради“ царська Росія - Московщина, а тепер союська Росія мають до України „історичні претензії“, мовляв, український народ сам напросився „під руку руського царя“

Що ж сталося наспраді? Виснажений шестирічними кривавими боями проти загарбницької Польщі, гетьман Богдан Хмельницький був змушений, особливо після зради татарського союзника, шукати деся підтримки для дальшої боротьби за збереження Української Гетьмансько-Козацької Держави. Він звернувся до царя московського з проханням подати Україні військову допомогу, базуючись на тому, що маса українського населення є православної віри і маса населення Росії — також православної, в той час як Польща католицька країна. У Москві, що в ті часи відзначалась особливою неповороткістю і тугоумством, довго відтягали, не знаючи, на яку стати. Та й зрозуміло: кому хотілось воювати за інший народ? Але перемогла та частина бояр, котрі побачили в Україні новий ласий шматок для імперіялістичної Московії: в Україну вислали послів, повезли дарунки козацькій старшині, навіть булаву для гетьмана Хмельницького, ніби він не мав власної... На „Переяславській раді“ прочитали „указ“ московського царя про згоду допомогти Україні, а про самі умови допомоги — мали домовитись у наступні дні. Тут виявився сприт московських послів: українці на раді „затвердили“ те, про що мали домовлятися згодом! Київська „Молодь України“ з 18 січня ц. р. також підтвердила: „Питання про статус України в складі Росії розв'язувалися в наступні дні“.

Що дав Україні такий тимчасовий, змушений воєнний союз із Московщиною — відомо кожному. Росія узурпувала всі права української нації та продовжує прагнути чужати Україну й тепер, прикриваючись комунізмом, але спираючись... на царські постанови. Український народ ніколи не погоджувався з таким колоніальним ставом і ніколи на нього не погодиться.

УНІВЕРСАЛ ДИРЕКТОРІЇ

УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ ПРО З'ЄДНАННЯ ВСІХ УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ

Іменем Української Народної Республіки Директорія сповіщає Народ Український про велику подію в історії Землі нашої Української.

3-го січня 1919 року в м. Станиславові Українська Національна Рада Західної Української Республіки, як виразник волі всіх українців бувшої Австро-Угорської Імперії і як найвищий ізній законодавчий чинник, торжественно проголосила злуку Західної Української Народної Республіки з Наддніпрянською Народною Республікою — в одноцільну суверенну Народну Республіку.

Відаючи з великою радістю цей історичний крок західних братів наших, Директорія Української Народної Республіки узвалила туру злуку прийняти і здійснити на умоват, які зазначені в постанові Західної Української Народної Республіки від 3-го січня 1919 року.

Од нині во єдино зливаються століттями одірвані одна від одної частини Єдиної України — Західно-Українська Народна Республіка (Галичина, Буковина і Угорська Русь) і Наддніпрянська Велика Україна.

Здійснились віковічні мрії, якими жили і за які умирали кращі сини України.

Од нині во єдино незалежна Українська Народна Республіка.

Од нині Народ Український, визволений могутнім порвлом своїх власних сил, має змогу об'єднаними дружніми зусиллями всіх своїх синів будувати нероздільну самостійну Державу Українську на благо і щастя її люду.

22 січня 1919 року, у м. Києві

Київ — Софійська площа

РІЗНІ Видання

1. -А З Б У К О В Н И К . Коротка Енциклопедія Української Літератури. Зняток 4. 'Київ', 1968. (Від сторінки 185 до 248). Ціна примірника, \$1.50, плюс поштова оплата. Адреса: Київ, 4800 П. 12 вул. Філя, Па, 19141.
2. -МАЛАРИЧІ ВЕЧІР. Український Спортивний Клуб у Нью Йорку. Субота, 11 січня, 1969 р., УНДім, Нью Йорк, 1969, сторін 48, + обклад. друком.
3. -Ш А П К Е В И Ч І Я Н А. Збірник Заповітника Маркіяна Пашкевича в Вінніпегу. Відповідальний редактор М. Г. Марунчак, ч. II. Рік VI. Вінніпег 1968, сторін в ід 225 до 256. 1868-1968 (100 літ 'Просвіти').
4. -КУДИ ІДУТЬ НАРОДНІ ГРОШІ? В-во 'Кирило-Методіївське Братство', Ірвінгтон, 1968, сторін 20 (Про суспільне лихо - алкоголізм). Ціна 25с
5. -ХТО МЕНІ ДАСТЬ ВІДПОВІДЬ? (Передрук 'Слова' студентки Наталі Дяків з Монреалу. В-во 'Кирило-Методіївське Братство', Ірвінгтон, 1968, ст 20. Ціна примірника в розпродажі 25 с.
6. Юрчняк, Анатоль: ЗАСОБИ І СПОСОБИ ПОЕТИЧНОГО ВИСЛОВУ. (Скорочений курс поезії для шкіл і самонавчання). Літературознавство. Випуск, ч. 2. Новий Ульм, 1966, сторін 69+3 неписані. Ціна примірника \$1.50
7. Юрчняк, Анатоль: ТВОРЧІ КОМПОНЕНТИ ЛІТЕРАТУРНОГО ТВОРУ. Чикаго, 1964 р, сторін 67+1 неписана. Ціна \$1.-
8. -ЗА НАС РІДНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ЛЬВІВІ Листопад 1918-1968. Нью Йорк, 1968. Комітет Об'єднаних Американсько-Українських Організацій Великого Нью Йорку. Відзначення 50-річчя Листопадового Чину і Української Галицької Армії. Нью Йорк-Листопад, 1968. Сторін 40. (Програма і оголошення).
9. Кушнірський, Антін: ГЕТЬМАН ПАВЛО І ГЕТЬМАНИЧ ДАНИЛО СКОРОПАДСЬКІ. Чикаго, 1968 р. Сторін 64. Ціна примірника \$1.25
10. -ПЛАСТОВИЙ РІЗЬ. Орган Пластової думки. Торонто, 1968. Ч. 3-4 (18-19) Липень-Грудень, 1968. Сторін 112. Ціна подвійного числа \$2.50.
11. -Ю Н А К . Торонто, Грудень, 1968. Число 12. Рік VI. Сторін 28. Ц. 50с. Журнал Пластового Юнацтва. П'являється щомісяця. Річно \$6.-
12. -П Р О М І Н Ь . Місячник. Видає Союз Українок Канади. Вінніпег, 1968, грудень, ч. 12. Рік IX. Сторін 32. Ціна ч. 50с. Річно \$4.-
13. -УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ІНФОРМАЦІЙНА СЛУЖБА. Мельбуорн, Австралія. Жовтень, 1968, Рік VIII. Випуск ч. 29. Сторін 26.
14. -ІНФОРМАЦІЙНИЙ ЛИСТОК. Об'єднання Українських Ветеранарних Лікарів. Р. IX. Ч. 72-73. І-2. Чикаго, 1968. Сторін 32. Тираж 300 примірників.
15. -ДОВОГОВІАЗ. Орган воєнської думки і чину. Торонто, Ч. 21 (40). Липень - вересень, 1968. Сторін 16. Ціна прим. 50 с. Річно передплата \$3.-
16. Левченко, Семен: ЗА ВОЛЮ І ДЕРЖАВУ. Новість із Визвольних Змагань. Накладом автора і його дружини. Лондон, 1966 року, сторін 494. Ціна \$7.
17. -BULLETIN FRANCO-UKRAINIEN. No 32. Novembre 1968. Paris. Publie avec le concours des "Jeunes Amis de l'Ukraine", 3, rue du Sabot, Paris 6-e, France, FF. 79+1 upg.
18. Rudnyskyj, Jaroslav, B.: LANGUAGE RIGHTS AND LINGUICIDE. Special issue. Munich, 1967, pp. 23- 32. Ukrainisches Technisch-Wirtschaftliches Institut.
19. -ХРИСТИЯНСЬКІЙ ВІСНИК. Орган Українського Євангельсько-Благодійного Об'єднання Канади. Листопад-грудень, 1968. Ч. II-12. Рік XXVII. Сторін 20. Вінніпег, Канада, річна передплата \$3.-
20. -НАШ СВІТ. Журнал господарсько-кооперативної і громадської думки. Нью Йорк, 1968. Грудень, ч. 6 (149), Рік XI. Сторінка 24. Річно \$2.-

Нові Видання

1. Христюк, Павло: У К Р А І Н С Ь К А Р Е В О Л Ю Ц І Я. ЗАМІТКИ І МАТЕРІАЛИ до Історії Української Революції. 1917 - 1920 рр. Розвідки і матеріали. Книжка перша. Том. I. Відень, 1921. Український Соціологічний Інститут. Фототипічний передрук для студії. Видавництво Чарторийських, Нью-Йорк, 1969. З нагоди 50-ліття Соборності України 1919-1969. Сторін тому першого 152, Формат 11x7 інчів, (тверда оправа, золоті відтиски титульного напису)

Христюк, Павло: це саме, Книга друга, том 2. Сторін тексту 2-ї к. 204.
 Христюк, Павло: це саме, Книга третя, том 3. Сторін тексту 3-ї к. 160.
 Христюк, Павло: це саме, Книга четв., том 4. Сторін тексту 4-ї к. 192.
 Ціна цілості (лише в твердій оправі) до 31.3.1969 р- \$25., а потім \$30.
2. -КІЩЕНЕВИЙ КАЛЕНДАРЕЦЬ НА 1969 РІК БОЖИЙ. Українське Видавництво 'Голверля', Нью-Йорк, 1969, сторін 32, (У 50-ЛІТТЯ СОБОРНОСТІ 1919-1969 рр.)
3. Гавролюк, В.: ТІНЬ І МАНДРИВЦЬК. Асоціація Діячів Української Культури Видання Організації Оборони Чотирьох Свобід України, Нью-Йорк, 1969 року Ред. Вяч. Лавищенко. Обкладинка і ілюстрації Адана Ласовського (поезії..) Сторін 105 +7 непагінованих.
4. -КАЛЕНДАР АЛЬМАНАХ 'МІТЛА' на 1969 рік. Видавництво Юліяна Середяка, Б. Апрес, 1968, сторін 127+1 неп. Ціна примірника \$1.50.
5. Fedorovich, Nicholas, Rev.: MY CHURCH AND MY FAITH. Ukrainian Orthodox Church of U.S.A. (-), 1969. Fr. 40. (Illustrated). Price \$1.-
6. Галан, Володимир: БАТЕРИЇ СМЕРТІ. Видавництво 'Червона Калина' (Нью-Йорк) 1968. Сторін 236+2 неп. плюс мапч, як вкладка до книжки.
7. Гриневич, Ярослав: КАТРИЯ ГРИНЕВИЧЕНА. Біографічний нарис. Видавництво 'Гомін України', Торонто, 1968, сторін 96.
8. Барка, Василь: Д І Р Н И К. Вибрані поезії. Видання Нью-Йорської Групи Нью-Йорк, 1968. Сторін 301+7 неп.

СМИРІТЕСЯ, МОЛІТЕСЬ БОГУ
І ЗГАДУЙТЕ ОДИН ДРУГОГО,
СВОЮ УКРАЇНУ ЛЮБИТЬ.

ЛЮБИТЬ ЇЇ, БО ВРЕМЯ ЛЮТЕ
В ОСТАННЬ ТЯЖКУВ МІНУГУ
ЗА НЕЇ ГОСПОДА МОЛІТЬ!

ТАРАС ШЕВЧЕНКО

50-РІЧЧЯ СОБОРНОСТІ УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ

*Присвячую мою працю українським дітям:
по той і своїй Вітчизні*

А.В.М.В.Р.К.А.

1969

Howera
230 K. 67th St.
NEW YORK, N. Y. 10013

В ДРУКАРНІ СТАВРОПОЛІЙСЬКОГО ІНСТИТУТУ
ВІД ТИРАЖОМ В. СОКОРАНА.

Маріянка Підгірнка.

Серед зелених гір та буйної верховинської природи, в селі Білі Ослави, у надвірнянському повіті, дня 25 марта 1881 р. прийшла на світ дитина, наділена великими здібностями: виспівати в піснях усі радощі її болі та вестн рідний народ до красної бучности.

Мала Маріянка до 11 року життя перебувала поспішно у свого дідуся о. Миколи Волошяна, що був парохом у селі Варичу коло Надвірної.

Дідусь научив свою любу внученьку читати й писати. Від тепер вчила вона запопадливо читати все, що тільки попало її під руки. Старенький дідусь був ревним, українським патріотом і тому старався виховати в тому дусі свою внучку. На творах Шевченка, Федьковича, Шашкевича і Устияновича учив її любити рідний край і народ.

По смерті свого дідуся вертає Маріянка до батьків у село Уторопа, в косівський повіті. Тут під впливом прегарної гірської природи, та чару народних пісень і лектури, починає вона складати свої перші праці, які посилав до „Літ. Наук. Вістника" і „Діла" у Львові.

Своє образование здобувала вона власними силами; без ніякої помочи, без учительського проводу — бо до школи родичі її не посилали.

В р. 1898 аложила іспит з 4-класової, виділової школи в Коломиї, а в р. 1900 іспит арілості в державнім дівочім семінарі у Львові.

В осени того самого року в вже вона учителькою в Уторопах.

Перша її праця п. з. „Ой не нам в кайданах ходити", появилася під псевдонімом „Маріянка Підгі-

Уваги для представлення.

ОПИС КОСТЮМІВ.

Гома. Рожена коротенью спідничка, що складається з двох шматків червоної краски, в подібі платія двіту ромбі, в довжні овально вгнуто вкрової. Від пояса звисають жовті торохи (пильки). Стяжки зроблені з таких самих листків так, що від ший до стану сплывають два шматки (одни з переду, другий з задду) і обгортають грудку квітку, а по одному від ший по руці і творять рукави. Від ший в округ стану звисають жовті торохи, що висидують пильки. На пантофальках жовтої краски дитя рожи. Пашчійки зелені.

Лєля. Біла суконка мірно рясна. Віном із лєлій Черевчтчи білі, прирашені жовтими стрічками.

Дзвіночок. Штанці смілі, широкі, короткі до колін, долом зібрані. Зелені пашчійки і такі сандалки. Поверх смілій жупанич. Поле темної краски, широкій із звисаючими торохами. Із яких находиться прикріплені дзвіночки. Також на рукавах пашчійкається дзвіночки.

Філілка. Коротенью суконочка фіолетної краски. Пашчійки бидо-зелені. Черевчтчи темно-зелені прирашені філілками. Віном із філол на голові.

Братчик. Жовті коротенькі штанці. Темно-синій жупан. Смілі шапочка з жовтим діом. Звисаючий конець для прикріпленій братчюми. Зелені пашчійки і черевчтчи прирашені братчюми.

37

Синичка I (до Свєрцика).

Тепер перед тобою виповім вино мою,
Велику дуже:

Я тебе висмівала, твої скрипки стоптала, —
Чи простиш, друже?

Свєрцик.

Радо тобі прошаю, на родині витаю
І твердо вірю,

Що не будеш блудити і до чужих ходити
В чужому пірю!

Синичка I.

Ніколи вже, ніколи! — Отсе, по вольній волі
Вам присягаю;

В чужі не піду поля, бо радість, щастя, доля —
Лиш в Ріднім Краю!

Квіти (всі хором).

Лиш в Ріднім Краю!

Свєрцик.

Тепер, коли минула
Недобрая година,
Коли до нас вернула
Заблукана дитина,
Всі разом заспіваймо
Співаночку — веснянку,
Весело погуляймо
В промінях ясных ранку!

(Стробиць скрипки).

Філілка.

Всі разом заспіваймо
Співаночку — веснянку.

Братчик.

Весело погуляймо
В промінях ясных ранку.

Сверчки. Темний, обтісний одяг і мала чорна шапочка. З переду шапочки два довгі чорні пера, що висають на право і ліво (нагадують вусики). В руках сиринка з кори або дощечки, стружки з трави, смля із джутника і трави.

Синичка І. На жовтій одязі наліплено в безпорядку різнобарвне пір'я. Також сама шапочка на голові. Пір'я імітується обрамками паперу.

Синичка ІІ. Одяг зроблений із стрижок паперу, що наслідують убарвленню синички. Також приклеєні крильця і шапочка.

Вітер. Стрій верхонісський (гуцульський). Сині штани, обліси, китар, вишивана сорочка, широкий пояс, постолы, приваля з перами і цаптами, топіртин. Жовто-блакитні мотилічі крила, при бігу й танцю широко розпростерті.

Ніч. Довгі, темнофіолетні шати, на цогах чорні сандалки. На голові золотий серп місяця, від якого спадає довгий селідковий воль, засіяний золотими зірками. В руках держать веретечко, а за поясом має куделю із золотим голком.

ДІТОЧА ВІБЛІОТЕКА.

Книжечка 26.

Марійка Підгірянна.

В ЧУЖІМ ПІРЮ.

Сценічна картина на 3 дії з танцями і співом.

ЛЬВІВ, 1922.

ВІДКЛАДОМ ВИДАВНИЦТВА: „МОЛОДА УКРАЇНА“
ПЕРЕВІДАНО ФОТОТРУКОМ. 1 - 6 - 1

Вітер. Заграй, нам, Сверчку, пісню
А ми всі за тобою,
Най голос одізветься
За лісом, за горою...
Най їв цілім світі знають,
Що землі сеї діти:
Для Неї виростають,
Для Неї хочуть жити!

(Сверчки, під час мови Вітру, стройом тижо скривочка, а коли той кінчить, одаряє повним акордом і починає грати і всі хором співають).

Радуюсь всі нимі
В нашій красній долині.
Гей, гей, гоя-га...
В нашій красній долині.

Сонце з неба сіяє,
Теплом всіх наділяє.
Гей, гей, гоя-га...
Теплом всіх наділяє

Вітри дую, гуляє,
Квітки в танець одінає.
Гей, гей, гоя-га...
Квітки в танець одінає.

А та рідна, землянка
Горько всіх до серденька.
Гей, гей, гоя-га...
Горько всіх до серденька.

Сверчки грає та гуде,
Ціле літо так буде.
Гей, гей, гоя-га...
Ціле літо так буде.

Ми привінем до пшої,
До рідної святі,
Гей, гей, гоя-га...
До рідної, святі.

Любовю змережем
І дик себе збережем.
Гей, гей, гоя-га,
І для себе збережем!

З А Н А В І С А.

Заріччєво, май 1922.

Марійка Підгірянна.

ДІЄВІ ОСОБИ:

Синичка I — дівчинка 12 років }
 Синичка II — дівчинка 13 років } птички.
 Сверщик — хлопчик 10 років }
 Рожа — дівчинка 12 років }
 Лелія — дівчинка 10 років } цвітти.
 Дзвіночок — хлопчик 10 років }
 Фіалка — дівчинка 7 років }
 Братчик — хлопчик 7 років }
 Вітер — хлопчик 12 років }
 Ніч — дівчинка 13 років }

Річ діється у природі — у великому городі,
 що зовється: Ук раїна.

8

Дзвіночок.

Нема нігде красше, нігде веселіше,
 Бо нігде не гріє сонечко мидійше;
 Нігде не шумить так білая беріака,
 Не журчить потічок чистенький, як слізка!
 Як би мене взяли в далеку чужину
 Зів'яв би я, анідів, з туги там загинув.

Фіалка.

І я так!

Братчик.

І я так!

Лелія.

Я сього не знаю,
 Чому наймиліше всім у Ріднім Краю?

Дзвіночок.

Не знаєш? Чи пісню вже тую забула,
 Що вчора під вечір від Сверщика чула?

Лелія.

О, я і тепер ще можу заспівати,
 Лиш мусів би Сверщик голос пригадати.

Фіалка.

І я так!

Братчик.

І я так!

Рожа.

А де Сверщик дівся?
 Вже сонечко встало, він ще не явився!

Лелія.

Я Сверщика люблю; він скрипак найперший,
 Співаночки знає і складає верші.

Дзвіночок.

Певне заховався між буйні трави
 І там над потічком скрипку свою править.
 Але я задзвоню дрібними дзвінками,
 То зараз явиться і Сверщик між нами,

Синичка II.

Дякую дуже,
 Дякую всім вам, а тобі, друже
 Вітре, найперше!

Сверщик.

Ой, бо є за що.
 А хто би думав: Вітрик ледащо.

Вітер (жартуючи).

Хто так думає, зараз прилечу
 І йому скрипку пірву, розмечу!

Сверщик.

Не руш ти скрипки. Хто буде грати,
 Як тобі схочеш потанцювати?

Синичка II (слухає).

Тихше, тихше...
 Хтось над поточком кивлять.
 Аж цвіт головку хилить
 До землі ближше...

Сверщик (бере скрипку від пазу).

Тихше...

Квітки (сі шепотом).

Тихше...

Вітер (складає крила).

Тихше..

Синичка II (позирає пильно в даль).

Хтось до нас біжить блистро,
 Аж нив клониться колос.

(Чути тиге хляпання за кулісама).

Пізнаю сестри голос...

Ой, сестро!

(Біжить на стрічу сестрі; по короткій зовинці вводить
 її обіймаючи і цілує).

33

(Міжовідно до слів пісні, танець йде по рядочках, то
 в круг вінком, то знова парами. При словах: „Радуйтеся
 на єри“ плещуть танцюючі пари в долоні. Від слів:
 „Нуже, квітки, лиш жваво“ — може повторятися та-
 нець двічі й тричі. Коли балет скінчиться, всі квітки
 стають на свої місця. Вітер вкладає квіткам, а потім
 Сверщикови).

Вітер.

Дякую

Сверщик.

Скажи нам тепер, Вітрику милий,
 Чого ти нині так радий, веселий

Вітер.

Бо нині можу сказати сміло,
 Що своє добре докінчив діло.
 Так, так, квіточки, ви всі вже спали,
 Листки стуляли і спочивали.
 Я тоді крила свої розкинув
 Тай цілу нічку в чужий край линув.
 До того краю летів я блистро,
 Де пішла птичка убрана пестро.

Рожа.

Ти був там, Вітре? Бачив Синицю?

Сверщик.

Ти бачив тую ледачу птицю?

Вітер.

—Так, Сверщку, птичка ледача була,
 Коли на рідний свій край забула;
 Але тепер вже рідню згадала
 І повернути тут забажала.

Сверщик.

Як так, тоді вже иншеє діло
 Її сестричці се буде мило...

Вітер.

Що вона робить? .

- Синичка I. Сестричко любя, мила!
Прости, я завинила!
- Синичка II. Давно я вже простила; що вечера стелила
Гніздо мягенько;
Що ранку виглядала і ось тебе діждала,
Моє серденько.
- Синичка I (*туляється до сестри*). О, добра ти безмірно!
- Синичка II (*обіймає її*). Бо люблю тебе вірно.
- Синичка I (*плаче*). А я що учинила?...
Вірне серце зранила...
- Синичка II (*ласідно*). Тихо вже, тихо...
Давнєс люте лихо
Треба забути...
Спочинеш у гніздовку
У милім холодочку,
По довгій путі.
- Синичка I. Але найперше мушу
Совість свою і душу
Від гріха змити.
- (*Клякає й простає руки до квітків*).
- Сльозами землю рошу
І вас прощення прошу,
Рідні Квіти!
- Квіти (*всі разом*). Прощаємо провину,
Приймаємо в гостину
В нашу долину.

- Сверцики. Тяжко сумує,
І її звуку ніхто не чує.
Он там, сама вже вона надходить...
Глянь, як сумненька травою бродить...
- (*Із-за корчі виходить вумна і заплакана Синичка II*)
- Вітер. Ой ти Синичко, ти шебетушко,
Веселу вістку шепну на ушко.
- Синичка II. Вітрику, братику, ти все пустуєш
Чи з тою вісткою ти не жартуєш?
- Вітер. Та де посмів би я жартувати
Із твого горя та насміватись.
Я тобі правду говорю щирю:
Нині ще ввидиш сестричку милу.
- Синичка II. О, любий вітре, чи добре чую?
Нині обійму ще й пошлюю...
І приглублю до серця свого!
- Сверцики. Твоя сестричка не варта того!
- Квіти (*всі*). Не варта!
- Синичка II. Знаю я, любі, знаю,
Згрішила тяжко супроти краю,
Супроти всіх вас. Та ви забудьте —
І милосердні для неї будьте.
- Сверцики. За таку зраду забути тяжко;
Але для тебе вчиним се, пташко!
- Квіти (*всі разом*). Вчиним се радо!

рянка" в р. 1902 на сторінках „Діла“. До цього вершика уложив о. Кишакевич музичку і його довгий час співали на всяких національних торжествах, як боевий гимн.

Від того часу появляються ще раз частіше її праці у всіх видавництвах в Галичині і на Україні.

В 1906 р. вийшла заміж за народного учителя Августина Домбровського, що з ним познакомилася на перших Загальних Зборах укр. народного учительства у Львові в 1904 р.

Перша збірка її поезій п. з. „Відгуки душі“ вийшла накладом Учительської організації „Вз. Поміч“ у Львові 1908 р.

В часі війни витерпіла п. Домбровська дуже багато. Хоть і остала сама з дрібними діточками (бо муж був весь час при війську) — в школі і в народній роботі була все приміром для других.

Від року 1919 перенеслася п. Домбровська на Закарпатську Україну, де учительов дотепер у селі Заріччіві, у перечиньськім окрузі.

В останніх часах працює на полі дітвочої літератури як співробітниця: „Віночка“ в Ужгороді і „Світа Дитини“ у Львові.

Окремих книжками вийшли досі такі її праці:
„Відгуки душі“ — у Львові 1908;
„Малій Василюк“ — в Галичі 1916;
„Сонна Могилка“ — у Вапняках 1918;
„Гостина св. Миколая на Підкарпатській Русі“ — в Ужгороді 1920;

„Вертеп“ — в Ужгороді 1921;
„Мати-Страдиця“ — у Філадельфії 1922;
„В чужім пір'ю“ — (у двох видавничих різночасно) в Ужгороді і у Львові 1923.

Під прибраним назвиськом „Маріяка Підгірянка“ — криється її власне назвисько:
Марія з Ленертів Домбровська.
Ужгород, 25-маг 1929.

Влада Зеллинська.

Перша дія.

Левда над ручаєм засієна цвітами. — На переді сцени стоять цвітки півносею: на середині Рому; по боках, праворуч Лелія і Давночок, ліворуч: Фіалка і Братчик. — Ранок. — Ціла левода купається у соняшному світлі.

- Рому. Квіточки — сестрички, що то за новина,
Що сумна вся наша прекрасна долина?
Сумують всі пташки, пісень не співають,
Не знаєте, сестри, що за журбу мають?
- Лелія. Як я умивалась на зорях рососою,
Синички казали помежи собою,
Що одна синичка від них одреклася,
Звергла своє пір'я, в чуже зодяглася
І своє гніздовчко залишити хоче,
В чужину летіти, десь у світ за очі.
- Рому. О, я би ніколи того не зробила;
Рідної Землиці я би не лишила!
- Братчик. І я ні!
- Фіалка. І я ні!
- Лелія. Я також за світ ні!
Нема нігде краше, як в Рідній Країні!

ДОВІДНИК 20-річчя „Гомону України“

Саме проминуло 20-річчя широковідомого українського тижневика 'Гомін України', який появляється щотижня у Торонто, Канада, вже повний 20 років.

Час, видавалося б ще не такий далекий, але цей український тижневик, це один з перших, який поставив собі завдання не лише ширити правду про Україну, але і активно поборювати ворогів української нації в світі, і те завдання 'Гомін України' виконував з успіхом!

Від самого початку появи аж до сьогодні - 'Гомін України' високо несе прапор боротьби українського народу за спос влявлення; він обороняє здорові позиції українського організованого націоналізму, поширює ідеї, а також всеціло підтримує кожну акцію українців у світі, яка веде до наближення дня волі для українського народу.

Стійкість, прямотинність, безкомпромісовість супроти ворогів України - це характеристика політичної лінії цього заслуженого українського тижневика у вільному світі.

Щастя, Боже!

Тижневик „Поступ” закінчив своє перше 10-річчя

Український католицький тижневик 'Поступ', що появляється у Вінніпегу, Канада, з кінцем 1968 року, закінчив також своє десятиріччя на пості служби-інформації, яку подає своїм читачам повних 10 років.

'Поступ' видає Видавничі Спілка з обмеженою порукою у Вінніпегу. Газету редагує колегія, яку очолює о.Семен Іжик, як головний редактор, що є водночас активним працівником у церковній та суспільній діялках серед українців Канади.

Щастя, Боже!

1919

22 СІЧНЯ

1969

СВЯТО-СОФІВСЬКИЙ СОВОР У КИЄВІ. ЩО НА ЙОГО МАЙДАНІ 22 СІЧНЯ 1918 РОКУ ПРОГОЛОСИЛА УКРАЇНСКА ЦЕНТРАЛЬНА РАДА ЧЕТВЕРТИМ УНІВЕРСАЛОМ УКРАЇНСЬКУ НАРОДНУ РЕСПУБЛІКУ НЕЗАЛЕЖНОЮ ДЕРЖАВОЮ. НА ЦЬОМУ МАЙДАНІ 22 СІЧНЯ 1919 РОКУ ДИРЕКТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ МАНІФЕСТОМ СОВОРНО СТИ ПРОГОЛОСИЛА З'ЄДНАННЯ ЗАХІДНЬО-УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ В ОДНУ СУВЕРЕННУ НАРОДНУ РЕСПУБЛІКУ: "ВІД НИНИ ВО ЄДИНО ЗЛИВАЮТЬСЯ СТОЛПТИ ТІМЯ ВІДРВАНІ ОДНА ВІД ОДНОЇ ЧАСТИНИ ЄДИНОЇ УКРАЇНИ".

1919

У П'ЯДЕСЯТЛІТТЯ СОВОРОСТІ

1969

ПРОГОЛОШУЄМО ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ КНИЖОК НАВІТЬ ЗА ЦЕНТИ!

Наприклад, коли назва вносить 29 ¢, а Ви вплатите 30 ¢, то отримуете 2 примірники цієї назви. Коли пр. книжка коштує за звичайною ціною \$1.99, а Ви вплатите рівно за неї 2 дол., то одержуєте ДВА примірники книжки! Маєте книжку за ОДНОГО цента! Просимо використати та закупити для себе та для других, бо більше такої нагоди НЕ БУДЕ! Тим разом ми самі оплачуємо всі кошти пересилки! Вислати належність відразу з замовленнями лише на розрахунок американської валюти! Випродаж важкий від 1-го січня до 31-го березня 1969 року у всьому світі!

Table with 4 columns: Ч.П., Автор і назва, Ціна, Ч.П., Автор і назва, Ціна. Lists various books and their prices in cents and dollars.

Просимо відразу слати належність враз із замовленням, прідержуючись речення, бо це є ОСТАВНИЙ ВИПРОДАЖ у нас взагалі!! Адресуйте та шліть належність в розрахунок лише на американську валюту (долари); поштовыми чеків Ордерами, або банковими переказами, або й Готівкою до:

POWER L A

238 East 6th Street, New York, N.Y. 10003 S A Tel.: GR 5-0470

(Резюме)

В зв'язку з проголошенням Генеральною Асамблеєю Об'єднаних Націй 1968 року Міжнародним Роком Людських прав різні народи, організації, та окремі одиниці піддають ревізії чи доповнюють Універсальну Декларацію Людських Прав, прийняту Об'єднаними Націями в 1948 році. В зв'язку з цим Проф. Яр. Рудницький зорганізував окремих «Комітет для справ лінгвіциду» й опрацював меморандум про мовні права та лінгвіцид. Автор висуває природні (індивідуальні) мовні права, що їх не можна обмежувати ніякими законами. Від індивідуальних мовних прав він відрізняє групові, що їх устійнюється, регулюється й забезпечується конституційними або інституційно-адміністративними засобами в модерних державах. Він наводить багато прикладів із конституцій різних держав, що забезпечують вживання різних мов світу. Він подає теж приклади інституційних гарантій різних мов. Крім мовних прав історія людства знає випадки заборони різних мов, як наприклад, Валусвський чи Емський укази. Є теж випадки створення невідрадних соціо-культурних умов для розвитку даної етномовної групи, відмова матеріальної чи моральної підтримки в її мовно-культурних змаганнях, що в висліді веде до повільного замирання мови. Професор Рудницький окреслює такі й тим подібні випадки, як лінгвіцид, чи лінгвіцидні заходи. Він дає точну дефініцію лінгвіциду в п'ятьох точках і вимагає, щоб у 1968 р. проголошено на міжнародному форумі ООН крім свободи мовлення, теж і свободу мов, що виявлялася б у майбутньому з свободи й забезпеченні етномовних груп від усяких родів лінгвіциду.

ПОНЕЖЕВЪ ТРОИЦИ ПОКЛАНІЕМЪ
 БГЪ БАГОУЗВОЛИ ИСПЛЪНИТИ СВО
 Ю ЦРКВЪ, РАЗНУЧНЫМИ КНИГАМИ
 ВЪНДТВЪ АЗЪ ВЪ ДЪБАГО ВЪ ТРО
 ИИ И БМЪ ХРАНИМИ ГНЪ ГЮРГЪ ЦЪ
 РНОЕВЪ КЪ. ЦРКВЪ ПРАЗДНЫ СТЫХ
 КНИГЪ, ГРЪХЪ РАДНІ НАШИХЪ РАЗНІ
 ШЕНІЕМЪ И РАЗДРАПІЕМЪ А ГАРАМСКИХЪ ЧЕДЪ. ВЪЗРЪ
 ВЪНОВАХЪ ПОСПЪШЕНІЕМЪ СЪГО ДЪА. И ЛЮБЕ СВІЮ КЪ БЖ
 ТВНЫМЪ ЦРКВАМЪ. И НА ПІСАХЪ СІЮ ДШЕ СПЪШЮ КЪ КНИГЪ ШО
 МЪ ГЛЪ СЫ КЪ. ВЪ ИСПЛЪНИТИ СЛОВО СЛОВО ІЮ ТРІ СЛЪНУ ІА Г
 ОВЪ ДНІ СТВЪТЪ ПОКЛАНІЕМЪ АГО БЖЪ СТВА. МЛЮЖЕ ЮНІЕ
 И СВЪРАСТНЫЕ И СТАРІЕ, ЧЪ ТОУЩЕ И НА ВЪ СПЪВАЮЩЕ И
 И НА ПІШУЩЕ ЛЮБЕ ВЪ ХЪ ТРАДНІ СПРАВАТИ. НА СЖЕ ОУ СЪ
 РДНЕ ПОТЪ ЦАВШИХЪ СЕНА СІЕ ДЪА ОБЛЪ СВАТИ. ДІШЕ БО І
 СЛЪВЪЩЕ ШЦАНЪ ЗНЪГО ЖЕ ВЪ СЪ СІА ИМЪ ЖЕ ВЪ СЪ. СЪГО ДЪА
 ШІНІЕМЪ ЖЕ ВЪ СЪ ЗДЪ ОУ ЛУЧНЫМЪ МЛЪСТЬ ТІА МОЖЕ СІН ВЪ
 ТОМЪ ЗЪ АРЪ МСЕ, А МІН. ПОВЕЛЪТНІЕМЪ ГНАМИ ГЮРГЪ
 ЦРНОЕВЪ КИ АЗЪ ХЪ РАДЪ СЦІЕНО И ПНО КЪ МАКАРІЕ, РСЮКО
 ДЕЛІСАХЪ СІЕ. ПРНЪ ВСЕШЦІЕНОМЪ МНТ РО ПОЛНТЕ ЗЪ ТС
 КОМЪ КЪ РЪ ВЪ ВЪ ДЪ. ВЪ АЪ ТО-ЗЪ А КРЪ Г СЛЪЦЪ, А ЛУНЕ, ШЪ.

The first Serbo-Cyrillic title page by George Grnojević / СЕТИЈЕ 1494
 Dr. Al. Sokolyszyn-Archives, USA

UKRAINIAN MUSEUM - CLEVELAND, O.
Льордська Мати Божа, захищай Україну!

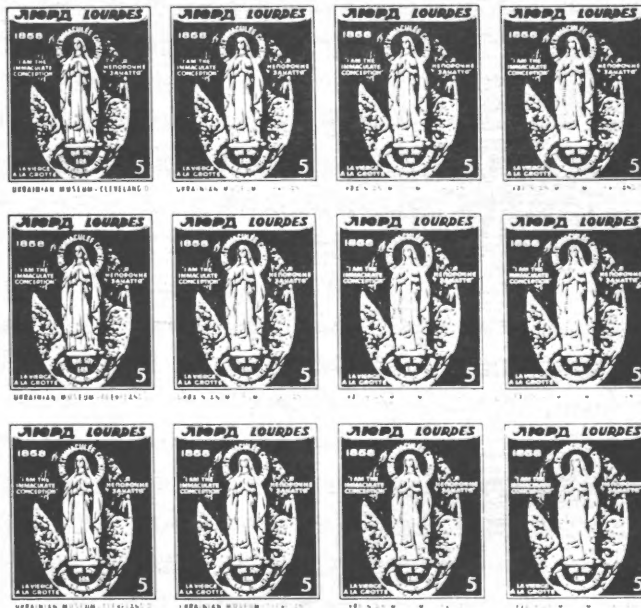
ЛЮРД - LOURDES

Появи Пресв. Богородиці
11. лютого — 25. березня 1858
Бернадеті Субіру
(* 7. I. 1844, † 16. 4. 1879,
канонізована 8. 12. 1933)

Я НЕПОРОЧНЕ ЗАЧАТТЯ

Мадонно мол. Пресвершена Маріє, Преслава в віках!
(Івано Тичина: Сторона Матри, 1922)

Льордська Мати Божа, захищай Україну!
(випуск у базиліці біля пресвітера ч. 9)

Випуск ч. 15 Клівленд - Льорд 11. лютого 1968
Сектор філателії "Українського Музею" у Клівленді в Огайо (ЗСА)
Першодніжка з Льорду

Published by the Ukrainian Museum in Cleveland, Ohio — U.S.A.
Printed in Cleveland, Ohio — U.S.A.

проф. А. Вакулінко

"ПРОСВІТА" — МАТИ ТОВАРИСТВ

1868 - 8. грудня - 1968

Сто років служіння українському народові на рідній землі і в діяспорі

PROSVITA - world-wide Society for Enlightenment of Ukrainian people, founded in Lviv, capital of Western Ukraine on December 8, 1868. CENTENNIAL.

Львів, Ринок 10

Президенти Матірної "ПРОСВІТИ" у Львові, народні провідники:

- 1868-70 проф. Авраамь ВАНДАНЕ (1841-1908), педагог, журналіст, редактор, композитор, автор, соловник "Просвіти", "Січ", "Торбан", "Богдан" і "Музично-Ілюстр.", поет, політик, "новіт" ери, оратор, громадський діяч, народний діяч, організатор українського національного руху, організатор українського національного руху, організатор українського національного руху, організатор українського національного руху.
- 1870-73 суддя Іван ДВЕРГІНСЬКИЙ (1821-73), член Р. Собору і Собору Р. Речки (1848), соц. Вєстник і "Народний Рух" (співзасновник), член Р. Речки (1848), соц. Вєстник і "Народний Рух" (співзасновник), член Р. Речки (1848), соц. Вєстник і "Народний Рух" (співзасновник).
- 1873-77 Ілляч Володимир (1817), поет, член Р. Речки (1848), соц. Вєстник і "Народний Рух" (співзасновник).
- 1877-84 С.-А.-Р. Володимир ОГОНСЬКИЙ (1833-84), профураїст, автор, асоціаліст, поет, член Р. Речки (1848), соц. Вєстник і "Народний Рух" (співзасновник).

ЧЕРЕЗ ОСВІТУ ДО ВОЛІ НАРОДУ!

Клівленд-Буенос Айрес-Львів
Випуск ч. 14 8. грудня 1968
Рис. мистця Володимира Каплуна.
Сектор філателії "Українського Музею" у Клівленді, Стайо (ЗСА)
Publ. by the Ukrainian Museum Cleveland, Ohio - U.S.A.

- 1896-1906 проф. Ілляч РОМАНЧУК (1842-1937), автор підручників, редактор, поет, громадський діяч, поет, політик, соловник "Просвіти", "Січ", "Торбан", "Богдан" і "Музично-Ілюстр.", поет, політик, "новіт" ери, оратор, громадський діяч, народний діяч, організатор українського національного руху, організатор українського національного руху, організатор українського національного руху.
- 1906 д-р Євген ОЛЕКСИНСЬКИЙ (1860-1917), адвокат, селянин, поет, член Р. Речки (1848), соц. Вєстник і "Народний Рух" (співзасновник).
- 1906-10 проф. Петро ОГОНСЬКИЙ (1853-1917), автор підручників, поет, член Р. Речки (1848), соц. Вєстник і "Народний Рух" (співзасновник).
- 1910-22 суддя Іван КИВЕЛК (1866-1922), член Крайового Вєстника, поет, з'їздив до Москви.
- 1923-31 проф. Ілляч ГАЛУШІНСЬКИЙ (1878-1951), д-р фіз.-мат., автор, редактор "Січ", проф. фізико-математичного факультету у Львові, поет, соловник "Просвіти", "Січ", "Торбан", "Богдан" і "Музично-Ілюстр.", поет, політик, "новіт" ери, оратор, громадський діяч, народний діяч, організатор українського національного руху, організатор українського національного руху, організатор українського національного руху.
- 1932-39 проф. Ч.-Р. Іван ВІТ (1871-1947), філософ, поет, соловник "Просвіти", "Січ", "Торбан", "Богдан" і "Музично-Ілюстр.", поет, політик, "новіт" ери, оратор, громадський діяч, народний діяч, організатор українського національного руху, організатор українського національного руху, організатор українського національного руху.
- 1939 С. Ілляч Дєровач (1872-1943), громадський діяч, поет, соловник "Просвіти", "Січ", "Торбан", "Богдан" і "Музично-Ілюстр.", поет, політик, "новіт" ери, оратор, громадський діяч, народний діяч, організатор українського національного руху, організатор українського національного руху, організатор українського національного руху.

У Н СОЮЗ В 75-РІЧЧЯ

У ПОШАНІ ДО ПІОНЕРІВ — ЛИЦЕМ ДО МОЛОДІ!

ПРОГОЛОШЕННЯ І ЗАКЛИК ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Цього Року Божого 1969-го, в День Батька З'єднаних Штатів Америки Юрія Вашингтона 22-го лютого, сповняється 75 років з того часу, як у вуглекопському пенсильванському містечку Шамокіні створено таке „всенародне об'єднання, до якого кожний український переселенець, звідки він не походив би і де б він не жив, міг належати” — Український Народний Союз. Заснували цю першу в Новому Світі крайову українську забезпечено-допомогову та суспільно-громадську установу наші священники-піонери та горстка свідомих робітників-переселенців з головною метою: організувати всі наші людські та матеріальні ресурси на допомогу самим собі в Новому Світі та своєму українському народові на Рідній Землі в його змаганнях до волі і незалежності.

Повних 75 років виконує Український Народний Союз це своє завдання, ставши угодним каменем, на якому здвигнено ту величну будівлю, що її називасмо Українською Спільнотою в З'єднаних Штатах Америки і в Канаді. Завдяки започаткованій створенням Українського Народного Союзу організованості та спільними зусиллями Північно-Американський континент від Арктики в Канаді по Мехіканську затоку на півдні, від Атлантику на сході по Пасифік на заході покритися густою мережею українських парафій і громад, українських церков, шкіл і народних домів, а творчий ум і трудящі руки кількох українських генерацій створили неоціненні духові й матеріальні вартості, дали помітний вклад у багатобічну розбудову своїх прибраних батьківщин, З'єднаних Штатів Америки і Канади, внесли поважний вклад у змагання українського народу на Рідній Землі.

У першому повідомленні про створення Українського Народного Союзу сказано, що „важливий крок зроблено, Український Народний Союз уже створено, український народ воскрес в Америці”. Історія потверджує ці слова. Тим то й 75-літній ювілей Українського Народного Союзу є рівночасно і ювілеєм організації Американської і Канадської України. Мавши це на увазі та оцим проголошуючи 1969-ий рік

ЮВІЛЕЙНИМ РОКОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ,

закликаємо його багатотисячне членство відзначити цей Ювілей згідно з найкращими традиціями нашої установи, додатковими і збільшеними зусиллями для:

- Скріплення і дальшої розбудови наших Українських Католицької і Православної Церков та Євангелістських Церковних Згромаджень;
- Дальшої розбудови і росту наших центральних крайових репрезентацій, Українського Конгресового Комітету Америки і Комітету Українців Канади та створеної недавно надбудови — Світового Конгресу Вільних Українців, як і всіх наших народних, професійних, наукових, суспільно-громадських, жіночих, економічних, харитативних й інших установ і організацій, а зокрема організацій нашої молоді і нашого шкільництва;
- Закріплення духового зв'язку з нашим українським народом на Рідній Землі та ще більшої і видатнішої допомоги в його героїчних змаганнях до волі і незалежності!

У своєму першому заклик до створення Українського Народного Союзу його основоположники висловили надію, що коли „ця думка та мить втілиться в діло, то грядучі покоління, які народяться на вільній землі, будуть дякувати і тихим, нелукавим словом згадувати нас, і наші могилки заквітчають квітами, політими сльозами радості і вдячності”.

З нагоди теперішнього Ювілею 75-річчя ми відамо найкращу і найбільшу пошану нашим піонерам-основоположникам, як докладемо нових зусиль для здійснення їхнього заповіту: об'єднання всіх українців Нового Світу, звідки вони не походили б і де б вони не жили, в організаційних рядах Українського Народного Союзу, цієї справжньої Української Заморської Твердиці!

Наші основоположники створили Український Народний Союз з думкою про майбутнє, про ті генерації, що прийдуть по них. Тож і ми, відзначаючи 75-літній Ювілей цієї установи, вддаймо всю пошану її піонерам-основоположникам та звернімося лише до нашої молоді, нашого майбутнього!

Закликаємо всі Відділи Українського Народного Союзу в ЗСА і в Канаді та всі їхні Окружні Комітети, щоб під цим гаслом: **У ПОШАНІ ДО ПІОНЕРІВ — ЛИЦЕМ ДО МОЛОДІ!** — вже тепер зацілювали, спільно з усіма іншими місцевими українськими організаціями і установами, підготову до відповідного відзначення цього Великого Ювілею Американської і Канадської України впродовж цього ювілейного року!

Джерзі Ситі, Н. Дж., 2-го січня 1969-го року.

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ